

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1187/2019
19.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због продуженог кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Милосављевића поднетом против правноснажних решења Основног суда у Јагодини К 142/17 од 11.04.2019. године и К 142/17 – Кв 203/19 од 03.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Милосављевића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Јагодини К 142/17 од 11.04.2019. године и К 142/17 – Кв 203/19 од 03.07.2019. године и предмет враћа Основном суду у Јагодини на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Јагодини К 142/17 од 11.04.2019. године, одбијен је као неоснован, захтев браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Милосављевића за доношење решења о трошковима окривљеној, на терет буџетских средстава Основног суда у Јагодини, у вези кривичног поступка у предмету К 142/17.

Решењем Основног суда у Јагодини К 142/17 – Кв 203/19 од 03.07.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, адвоката Владимира Милосављевића изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљене АА, адвокат Владимир Милосављевић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 4. у вези са чланом 261. став 2. тачка 7)., 262. став 1. и 2., 264. став 2. и 265. став 1. ЗКП и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, све у вези са чланом 485. став 1. тачка 1), са предлогом да Врховни касациони суд да усвоји поднети захтев и укине побијана решења и предмет врати Основном суду у Јагодини на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је основан.

Основано бранилац у поднетом захтеву указује да су побијаним решењима учињене повреде чланова 261. став 2. тачка 7)., 262. став 1. и 2., 264. став 2. и 265. став 1. ЗКП и тиме повређен закон – члан 441. став 4. ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Јагодини К 142/17 од 15.05.2018. године, окривљена АА оглашена кривом за продужено кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, а на основу члана 261. и 264. ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка у односу на наведено кривично дело, падају на терет окривљене и да ће о висини истих суд одлучити посебним решењем. Истом пресудом, према окривљеној одбијена је оптужба због продуженог кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и одлучено је да трошкови кривичног поступка у односу на то кривично дело падају на терет буџетских средстава суда.

Из списка предмета такође произилази да је поступак према окривљеној пред Основним судом у Јагодини најпре вођен само због продуженог кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, у односу на које дело је била донета првостепена пресуда К 485/15 од 06.12.2016. године којом је окривљена оглашена кривом за наведено кривично дело, а која пресуда је укинута решењем Вишег суда у Јагодини Кж1 57/17 од 25.04.2017. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, а из записника о главном претресу од 06.06.2017. године, произилази да су након укидања наведене првостепене пресуде, у односу на окривљену АА спојени кривични поступци и то за продужено кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и за продужено кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, па је спроведен јединствени кривични поступак под бројем К 142/17, у односу на оба кривична дела.

Из списка предмета даље произилази, да је одлучујући о поднетом захтеву за накнаду трошкова поступка браниоца окривљене, Основни суд у Јагодини решењем К 142/17 од 04.03.2019.године, утврдио да трошкови окривљене АА, у том поступку износе 132.750,00 динара и исти падају на терет буџетских средстава суда, које решење је другостепени суд, одлучујући о жалби ОЈТ у Јагодини, укинуо решењем Кв 86/19 од 03.04.2019. године и предмет вратио на поновно одлучивање.

У образложењу побијаног првостепеног решења, донетог при поновном одлучивању, дајући разлоге за своју одлуку којом је одбијен захтев за досуђивање трошкова окривљеној, а који захтев се односи само на поступак који је вођен због продуженог кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, дакле пре спајања поступака, суд је навео да у конкретном случају, а имајући у виду да се ради о јединственом кривичном поступку у коме је у односу на окривљену донета осуђујућа пресуда у односу на једно од кривичних дела за које је оптужена, док је у односу на друго кривично дело донета пресуда којом се оптужба одбија, нема места примени члана 265. ЗКП и самим тим доношењу одлуке о трошковима кривичног поступка окривљене који би падали на терет буџетских средстава суда. Овакав став прихваћен је као правилан и у другостепеном решењу.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП поред осталог, прописано је да ће суд у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана, поред осталог одређено да ће посебно решење о висини трошкова донети председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП између осталог је прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, поред осталог, предвиђено је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) ЗКП, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца падају на терет буџетских средстава.

Одредбом члана 264. став 2. ЗКП прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела, није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођено од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Полазећи од цитираних законских одредби и стања у списима предмета, по налажењу Врховног касационог суда, Основни суд у Јагодини је побијаним решењима учинио истакнуту повреду закона, пре свега у вези члана 262. став 1. и 2. ЗКП, а затим и у вези члана 261. став 2. тачка 7), члана 264. став 2. и члана 265. став 1. ЗКП, будући да су иста супротна правноснажној пресуди у делу у коме је већ одлучено ко сноси трошкове поступка у односу на продужено кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, а посебним решењем се након

прибављања података о висини трошкова, само може одлучити о висини тих трошкова, а не поново о томе ко сноси трошкове поступка и то на начин супротан правноснажној пресуди.

Наиме, како је правноснажном пресудом Основног суда у Јагодини К 142/17 од 15.05.2018. године, према окривљеној због продуженог кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, одбијена оптужба и одлучено да трошкови кривичног поступка у односу на то кривично дело падају на терет буџетских средстава суда, те како је поступак за кривично дело за које је према окривљеној одбијена оптужба, самостално вођен под бројем К 485/15 и исти је тек након доношења укидајуће одлуке спојен са другим предметом, то је по налажењу Врховног касационог суда, правилном применом члана 264. став 2. ЗКП, у конкретном случају предметне трошкове могуће издвојити и посебно обрачунати. Дакле, Основни суд у Јагодини, је био дужан да из укупних трошкова издвоји трошкове који се односе на продужено кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, насталих до момента до када трошкови вођења оба поступка нису постали спојени и посебним решењем само одлучи о висини тих трошкова, а не и о основу за досуђење трошкова кривичног поступка који је већ правноснажно утврђен.

У вези са напред наведеним, по налажењу Врховног касационог суда, доношењем побијаних решења повређена је и одредба из члана 261. став 2. тачка 7) у вези члана 265. став 1. ЗКП, јер окривљеној нису признати трошкови поступка по основу ангажовања браниоца у односу на продужено кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, на које трошкове окривљена свакако има право, будући да је за предметно кривично дело према окривљеној правноснажном пресудом оптужба одбијена и одређено да трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

Како је, дакле побијаним правноснажним решењима повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 262. став 1. и 2., члана 261. став 2. тачка 7), члана 264. став 2. и члана 265. став 1. ЗКП, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, то је Врховни касациони суд исти усвојио као основан и укинуо побијана правноснажна решења Основног суда у Јагодини, те списе предмета вратио том суду на поновно одлучивање у смислу разлога изнетих у овој пресуди, без упуштања у разматрање истакнутих битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП, будући да исте не представљају законом дозвољен разлог, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца.

У поновном поступку, суд ће приликом одлучивања имати у виду примедбе из ове пресуде, те ће поступити по истима, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, за коју ће дати јасне и аргументоване разлоге.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић